

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
เรื่อง ชื่อผลงานและเค้าโครงผลงานของผู้เข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ

ด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๐๐๑/ว ๑๔๑๒ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ กำหนดให้ประกาศชื่อผลงานและเค้าโครงผลงานของผู้เข้ารับการประเมิน เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ และกำหนดเวลาเพื่อเปิดโอกาสให้มีการทักท้วงได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงขอประกาศชื่อผลงานและเค้าโครงผลงานของนายอภิสิทธิ์ พันธุ์โล นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ กลุ่มงานพัฒนาความร่วมมือเครือข่าย ๑ สำนักส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ตำแหน่งเลขที่ ๖๑ ผู้เข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการพิเศษ สังกัดและตำแหน่งเลขที่เดิม ประกอบด้วย

๑. ผลงานหรือผลสำเร็จของงานที่เกิดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ

เรื่อง การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๒. ผลงานที่เป็นข้อเสนอแนวคิดในการปรับปรุงหรือพัฒนางาน

เรื่อง การรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ หากมีผู้ประสงค์ทักท้วงให้ดำเนินการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันประกาศ หากครบกำหนดดังกล่าวแล้ว ไม่มีผู้ใดทักท้วง สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะดำเนินการประเมินผลงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายพิทักษ์พล บุญมาлик)

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผลงานหรือผลสำเร็จของงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบ

ตำแหน่งประเภทวิชาการ

เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ข้าราชการพิเศษ

ชื่อผู้เข้ารับการประเมิน นายอภิสิทธิ์ พันธุ์วิไล

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง นักวิชาการสิทธิมนุษยชน ระดับ ข้าราชการ

๑. ชื่อผลงาน การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

ระยะเวลาที่ดำเนินการ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ – มีนาคม ๒๕๖๔

๒. บทนำ/สภาพปัญหาหรือความสำคัญของเรื่อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีแนวความคิดการจัดตั้ง “ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน” ในมหาวิทยาลัยที่ได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยครั้งแรกได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชน จังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ณ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อเป็นศูนย์กลางการประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมติในการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด้านบริหาร ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ เห็นชอบในหลักการให้จัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงาน ด้านสิทธิมนุษยชน ใน ๔ ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคกลาง (รวมภาคตะวันออกและภาคตะวันตก) และเปลี่ยนชื่อศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชน จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็น “ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน จังหวัดชายแดนภาคใต้” ในการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด้านบริหาร ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน จะจัดตั้งในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนได้อย่างทั่วถึงและสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์ในพื้นที่ ประกอบกับคณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (International Coordinating Committee of National Human Rights Institution (ICC) ณ ขณะนั้น) มีความเห็นว่าสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรมีสาขาในภูมิภาคเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้สะดวก ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ชี้แจงในปี ๒๕๖๓ ว่า มีความพยายามในการพิจารณาจัดตั้งสำนักงานในภูมิภาค แต่ยังมีข้อจำกัดด้านการจัดสรรบุคลากรและการจัดการสถานที่ จึงได้ดำเนินการพัฒนาการเข้าถึง ผ่านช่องทางอื่น ๆ เช่น การลงนามในบันทึกความเข้าใจร่วมกับหน่วยงานในภูมิภาค

การแต่งตั้งผู้แทนในพื้นที่ และการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครจากประชาชนในพื้นที่ ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการในการการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเพิ่มเติม ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีประกาศจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นมา โดยมีศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค จำนวน ๖ ศูนย์ ประกอบด้วย

๑) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน จังหวัดชายแดนภาคใต้ ณ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี

๒) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

๓) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน ภาคตะวันออก ณ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

๔) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน ภาคเหนือ ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

๕) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน ภาคใต้ ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๖) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน ภาคตะวันตก ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ต่อมา คณะทำงานด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุม ๖๐๖ ชั้น ๖ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีนางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นประธานการประชุม พร้อมด้วยกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่สำนักงาน กสม. ได้เสนอให้มีการพิจารณาเตรียมการแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาและเตรียมการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค เพื่อศึกษาและเตรียมการสนับสนุนการดำเนินการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคในพื้นที่สถาบันอุดมศึกษาจังหวัดอื่น ๆ เพิ่มเติมจากศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคซึ่งปัจจุบันมีทั้งสิ้น ๖ แห่ง เพื่อมุ่งหวังในการขยายผลในการสร้างเครือข่ายให้สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ต่าง ๆ ให้สามารถเป็นกลไกในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค และมุ่งเน้นการทำงานเชิงรุกในประเด็นสิทธิมนุษยชนในพื้นที่มากยิ่งขึ้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยสำนักส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนดำเนินการเตรียมการเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน และให้แต่งตั้ง “คณะทำงานศึกษาและเตรียมการเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงาน

ด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค” โดยมีผู้ขอรับการประเมินได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะทำงานและเลขานุการตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานศึกษาและเตรียมการเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทำหน้าที่ในการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค จำนวน ๖ พื้นที่ ดังนี้

- ๑) ภาคตะวันตก ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
- ๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
- ๓) ภาคตะวันออก ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- ๔) ภาคเหนือ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา
- ๕) จังหวัดชายแดนใต้ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- ๖) ภาคใต้ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

โดยได้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามที่ได้รับแต่งตั้ง ดังนี้

๑. ศึกษารวบรวมแนวทางและข้อเสนอแนะในการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๒. เตรียมการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ตลอดจนการขอรับการจัดสรรงบประมาณประจำปี เพื่อการจัดตั้งและการบริหารจัดการของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๓. สนับสนุนการดำเนินการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๔. ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. หลักวิชาการ/แนวความคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ผู้ขอรับการประเมินได้ใช้หลักวิชาการและแนวคิดในการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๑ บทบาท หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓.๑.๑ บทบาท หน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย

๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

๓) กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๓.๑.๒ นโยบายคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓.๑.๓ บทบาทหน้าที่ตามอนุสัญญา ข้อตกลงระหว่างประเทศ และข้อกำหนดอื่น ๆ

๓.๒ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๓.๒.๑ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความพร้อมของพื้นที่เป้าหมายในการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทั้งด้านกายภาพ และด้านนโยบาย

๓.๒.๒ ปัจจัยภายในสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้แก่ ความพร้อมของสำนักงานในการจัดการเตรียมเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค กฎหมาย ระเบียบ โครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และการบริหารจัดการเพื่อให้การเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคประสบความสำเร็จ

๓.๒.๓ ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การกำหนดแผนงานเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคประสบความสำเร็จ และการบริหารจัดการ

๔. สรุปสาระสำคัญ และขั้นตอนการดำเนินการ

๔.๑ สรุปสาระสำคัญ

๑) หลักการและเหตุผล

ผู้ขอรับการประเมินปฏิบัติงานในกลุ่มงานพัฒนาความร่วมมือเครือข่าย สำนักส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน และได้รับมอบนโยบายจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้ดำเนินการเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเพิ่มเติมจากศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเดิมจำนวน ๖ แห่ง โดยการแต่งตั้งให้เป็นคณะทำงานและเลขานุการการศึกษาและเตรียมการเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค โดยได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะทำงานและเลขานุการ ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานศึกษาและเตรียมการเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทำหน้าที่ศึกษารวบรวมแนวทางและข้อเสนอแนะในการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค เตรียมการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ตลอดจนการขอรับการจัดสรรงบประมาณประจำปี เพื่อการจัดตั้งและการบริหารจัดการของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค และสนับสนุนการดำเนินการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนได้อย่างทั่วถึงและสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์ในพื้นที่

๒) วัตถุประสงค์

การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค มีวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ ดังนี้

๒.๑) เพื่อให้มีการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทำให้ประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้โดยสะดวก และมีการประสานการคุ้มครอง การรับและส่งเรื่องร้องเรียน เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๒.๒) เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้ครอบคลุมและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น และเกิดการประสานการทำงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับทุกภาคส่วนในพื้นที่ เป็นไปอย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์

๒.๓) เพื่อเป็นการประสานด้านการวิจัยและการบริการวิชาการร่วมกับสถาบันวิชาการ ผ่านการดำเนินงานของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๒.๔) เพื่อให้มีการส่งเสริมและขยายเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อร่วมส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง

๓) กลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมายในการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค (ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ - มีนาคม ๒๕๖๔) มีเป้าหมายคือ ให้มีการเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค จำนวน ๖ แห่ง ตามนโยบายของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการในแต่ละกิจกรรม คือ

๓.๑) กิจกรรมการประชุมหารือเพื่อเตรียมการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค จำนวน ๒๐ คน ประกอบด้วย

- (๑) ประธาน และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- (๒) ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- (๓) ผู้บริหาร และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา
- (๔) คณะทำงานศึกษาและเตรียมการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงาน

ด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๓.๒) การจัดพิธีเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค จำนวน ๕๐ คน ประกอบด้วย

- (๑) ประธาน และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- (๒) ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- (๓) ผู้บริหาร และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา
- (๔) คณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน

ในภูมิภาค

(๕) เครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสื่อมวลชนในพื้นที่

๔.๒ ขั้นตอนการดำเนินการ

๑) ผู้ขอรับการประเมินได้จัดทำโครงการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค เพื่อบรรจุในแผนการปฏิบัติงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยกำหนดแผนงานขั้นตอนการทำงาน กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๒) การแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาและเตรียมการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค โดยกำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะทำงาน เพื่อให้การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคบรรลุวัตถุประสงค์

๓) การเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค โดยการจัดการประชุมหารือระดับนโยบายกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเตรียมการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๔) การเตรียมการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค (สถานที่ ครุภัณฑ์ ค่าสิ่งแต่งตั้งต่าง ๆ)

๖) การจัดพิธีเปิดศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๗) การรายงานผลการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๕. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

นายอภิสิทธิ์ พันธุ์ไธ ผู้ขอรับการประเมินเป็นผู้เตรียมการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคในฐานะคณะทำงานและเลขานุการเพียงผู้เดียว

๖. ผลงานในส่วนที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ

นายอภิสิทธิ์ พันธุ์ไธ ผู้ขอรับการประเมินผู้รับผิดชอบหลักในโครงการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค และเป็นผู้เตรียมการและดำเนินการหลักในการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคในฐานะคณะทำงานและเลขานุการ

๗. ผลสำเร็จของงาน

๗.๑ มีการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ตามนโยบายของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๗.๒ มีการเตรียมความพร้อมในการขับเคลื่อนงานของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

/๑) เพื่อให้

- ๑) เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนได้โดยสะดวก และมีการประสานการคุ้มครอง การรับและส่งเรื่องร้องเรียน เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- ๒) ประชาชนได้รับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้ครอบคลุมและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น และเกิดการประสานการทำงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและทุกภาคส่วนในพื้นที่ เป็นไปอย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์
- ๓) มีการส่งเสริมและขยายเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อร่วมส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง

๘. การนำไปใช้ประโยชน์

การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ซึ่งดำเนินการระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ - เดือนมีนาคม ๒๕๖๔

๘.๑ มีศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค จำนวน ๖ แห่ง ดังนี้

- ๑) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามประกาศจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยให้มีผลในการจัดตั้ง นับแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔
- ๒) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ตามประกาศจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยให้มีผลในการจัดตั้ง นับแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔
- ๓) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยพะเยา ตามประกาศจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ โดยให้มีผลในการจัดตั้ง นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
- ๔) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ตามประกาศจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ โดยให้มีผลในการจัดตั้ง นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
- ๕) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามประกาศจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ โดยให้มีผลในการจัดตั้ง นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
- ๖) ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามประกาศจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ โดยให้มีผลในการจัดตั้ง นับแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔

๘.๒ มีการขับเคลื่อนงานของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ผ่านคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค โดยคำสั่งแต่งตั้งของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดังนี้

๑) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ ๓๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยให้มีผลในการแต่งตั้ง นับแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

๒) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ ๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ โดยให้มีผลในการแต่งตั้ง นับแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ที่ ๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ โดยให้มีผลในการแต่งตั้ง นับแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๔) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ โดยให้มีผลในการแต่งตั้ง นับแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔

๕) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ ๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ โดยให้มีผลในการแต่งตั้ง นับแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔

๖) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ ๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ โดยให้มีผลในการแต่งตั้ง นับแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔

๙. ปัญหา/อุปสรรค และข้อจำกัดในการดำเนินงาน

การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค (พฤศจิกายน ๒๕๖๓ - มีนาคม ๒๕๖๔) มีปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในดำเนินงาน ดังนี้

๙.๑ การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ - มีนาคม ๒๕๖๔ เป็นช่วงที่มีการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งในขณะนั้น ครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยมีผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้วบางส่วน ทำให้มีการเร่งรัด

การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค เพื่อให้แล้วเสร็จก่อนจะมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดใหม่

๙.๒ การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทั้ง ๖ แห่ง จำเป็นต้องจัดตั้งในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยการขอความอนุเคราะห์เพื่อใช้สถานที่ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รวมทั้งต้องใช้สาธารณูปโภคของมหาวิทยาลัย และต้องให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินงานของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในแต่ละแห่ง ดังนั้น ก่อนการจัดตั้งจึงจำเป็นต้องมีการประชุมหารือกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และจัดเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ ซึ่งต้องดำเนินการในระยะเวลาอันสั้น

๙.๓ ในช่วงการดำเนินการเพื่อจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทั้ง ๖ แห่ง มีสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ (COVID 19) ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๖๓ ซึ่งในขณะนั้นเป็นโรคติดต่อร้ายแรง โดยรัฐบาลได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน และการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเป็นระบบออนไลน์ ทำให้การติดต่อประสานงาน และการเตรียมการเพื่อจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ได้รับผลกระทบ เนื่องจากการเข้าพื้นที่หรือการเดินทางไปต่างพื้นที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรการของศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด ๑๙ (ศบค.) และตามประกาศของแต่ละจังหวัด

๙.๔ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีประกาศแบ่งส่วนราชการตามประกาศคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยกำหนดให้มีกลุ่มงานศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค และต่อมามีประกาศคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายใน และกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้มีกลุ่มงานศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน สังกัดสำนักส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน กำหนดเพียงหน้าที่และอำนาจของกลุ่มงานไว้เท่านั้น มิได้กำหนดเรื่องการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทั้งขั้นตอนและกระบวนการจัดตั้ง และได้กำหนดให้ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนมีโครงสร้างในสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีเพียงกลุ่มงานศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคที่ทำหน้าที่บริหารจัดการและประสานงานกับศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเท่านั้น

๙.๕ การบริหารจัดการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ต้องดำเนินงานผ่านมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสถานที่ตั้ง และผ่านคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทำให้ความพร้อมในการดำเนินงานของศูนย์แต่ละแห่งมีไม่เท่ากัน แม้จะมีระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน

พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นกรอบในการดำเนินงานของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ยังต้องบริหารจัดการจากส่วนกลาง ทำให้เกิดความไม่คล่องตัว และเป็นภาระกับมหาวิทยาลัยที่เป็นที่ตั้งของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

๙.๖ การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนได้อย่างทั่วถึงและสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์ในพื้นที่ ซึ่งจะต้องได้รับการคาดหวังว่า จะสามารถดำเนินงานตอบสนองต่อพื้นที่ ทั้งการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน การประสานงานกับองค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนตอบสนองต่อความต้องการและการใช้บริการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งหากไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเจตนารมณ์ หรือตามหน้าที่และอำนาจที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ลดความเชื่อมั่นของประชาชนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑๐. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ การจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค เป็นการดำเนินงานตามนโยบายของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๓ หากมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารหรือนโยบายย่อมมีผลกับการดำรงอยู่ของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ดังนั้น จึงต้องมีความชัดเจนว่าสถานะของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค จะสามารถพัฒนาเป็นหน่วยบริหารจัดการภายใต้โครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้หรือไม่ หรือจะสามารถพัฒนาให้การดำเนินงานของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ให้เป็นไปในลักษณะอื่นที่มีความมั่นคงถาวรมากกว่าปัจจุบัน

๑๐.๒ ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค เกิดขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นที่ตั้งของศูนย์ ดังนั้น ควรต้องมีความชัดเจนเรื่องการบริหารจัดการ และขอบเขตการดำเนินงานว่า จะต้องดำเนินงานในพื้นที่หรือกลุ่มจังหวัดใดบ้าง ซึ่งการจัดตั้งศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ระบุสถานที่จัดตั้งว่า มีการจัดตั้ง ณ มหาวิทยาลัยใด กรอบการดำเนินงาน ย่อมขึ้นอยู่กับประเด็น หรือพื้นที่ภายใต้ความสนใจของมหาวิทยาลัยที่เป็นแหล่งที่ตั้ง หรือตามความสนใจของคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับประเด็นหลักในการดำเนินงานตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกำหนด

๑๐.๓ ภารกิจของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งกำหนดขอบเขตภารกิจ หน้าที่และอำนาจของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ทั้งการส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน การรับและส่งเรื่องร้องเรียนซึ่งเป็นภารกิจด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การเฝ้าระวังสถานการณ์สิทธิมนุษยชน การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการแสวงหาความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งภารกิจทั้งหมดเทียบเท่ากับโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่มีบุคลากรประจำ คือ ลูกจ้างเพียงหนึ่งคนเท่านั้น ดังนั้น ควรทบทวนกรอบภารกิจของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อผู้เสนอผลงาน.....

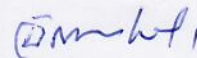
(นายอภิสิทธิ์ พันธวิไล)

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ขอรับรองว่าสัดส่วนหรือลักษณะงานในการดำเนินการของผู้เสนอผลงานข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อผู้ควบคุมดูแลการดำเนินการ

(นางสาวอติญา เดวิดฮา)

หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาความร่วมมือเครือข่าย ๑

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ลงชื่อผู้บังคับบัญชาระดับสำนัก

(นางสาวรพร นเรศรัฐวิวัฒน์)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ข้อเสนอแนวคิด การปรับปรุงพัฒนางาน

ตำแหน่งประภทวิชากร

เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ชำนาญการพิเศษ

ชื่อผู้เข้ารับการประเมิน นายอภิสิทธิ์ พันธุ์วิไล

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง นักวิชาการสิทธิมนุษยชน ระดับ ชำนาญการ

๑. ชื่อเรื่อง การรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน

๒. บทนำ/หลักการและเหตุผล/ความสำคัญของเรื่อง

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนเป็นครั้งแรก ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติถึงการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบของตัวแทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนร่วมเป็นคณะกรรมการในการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงได้ออกระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๘ และประกาศรับสมัครองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อให้มีตัวแทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนมาร่วมเป็นกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ โดยมีองค์กรเอกชนที่ได้ยื่นเอกสารคำขอเพื่อให้มีการรับรองจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรวม ๘๒ องค์กร และได้รับการรับรองทั้งสิ้น ๗๘ องค์กร เหตุที่กฎหมายกำหนดให้องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน เนื่องจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นองค์กรกลางซึ่งไม่มีสาขาอื่นจึงต้องอาศัยองค์กรอื่นที่ปฏิบัติงานหรือเป็นภาคีทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกให้ผู้ร้องเรียนซึ่งอยู่ในพื้นที่องค์กรที่จะรับเรื่องแทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้จะต้องมีที่อยู่ที่เป็นหลักแหล่งแน่นอนปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนเป็นที่ประจักษ์ และต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

บทบาทหน้าที่ขององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน คือ ทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน รวบรวมและตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น เพื่อส่งต่อเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตลอดจนการประสานเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม การประสานการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบ การวิจัยเชิงประจักษ์เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการตรวจสอบ เป็นต้น รวมถึงองค์กรเอกชนฯ เห็นควรที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะหยิบยกเรื่องใดขึ้นตรวจสอบ สามารถส่งเรื่องพร้อมข้อมูลเพื่อให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณา แต่ในทางปฏิบัติ องค์กรที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกือบทั้งหมด

/ไม่ได้ทำ ...

ไม่ได้ทำหน้าที่เหล่านี้ เพราะช่องทางในการร้องเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหลายช่องทาง ซึ่งสะดวกต่อการร้องเรียนโดยตรงอยู่แล้ว

ต่อมา มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศใช้ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การจดทะเบียน การรับจดทะเบียน และการเลือกกันเองขององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนและสภาวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในส่วนที่ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียน การรับจดทะเบียน และการเลือกกันเองขององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนและสภาวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๑ พบว่า มีวัตถุประสงค์เดียวคือ การสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยให้องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนมีสิทธิและหน้าที่ในการเสนอชื่อผู้แทนเพื่อเลือกกันเองให้เป็นกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

จากการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชน ร่วมกับองค์กรเอกชนที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ องค์กรเอกชนอื่น ๆ ภาคประชาสังคม และประชาชนทั่วไป ซึ่งโดยมากมิได้มีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่เป็นองค์กรหรือภาคประชาชนที่มีการเคลื่อนไหวทางสังคม โดยเฉพาะองค์กรที่ดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชน เกือบทั้งหมดมิได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล แต่เป็นองค์กรในลักษณะอื่น ๆ เช่น เครือข่ายประชาชน หรือในรูปแบบของคณะกรรมการหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ทั้งเรื่อง ชุมชน การศึกษา สุขภาพอนามัย กระบวนการยุติธรรม เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค สิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เป็นต้น

จากการรวบรวมรายชื่อองค์กรเอกชนที่ดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ (ปรับปรุงข้อมูล ครั้งที่ ๑ ปี ๒๕๔๙ และแก้ไขข้อมูลเรื่อยมา) มีองค์กรที่เป็นนิติบุคคลและไม่ได้เป็นนิติบุคคล ทั้งภาคประชาสังคม สื่อมวลชน และส่วนราชการ ประมาณ ๖๐๐ องค์กรที่ดำเนินการเกี่ยวเนื่องกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ จากการติดตามความเคลื่อนไหวของภาคประชาสังคม ซึ่งมีการยื่นหนังสือเพื่อขอให้มีการทบทวนยกเลิกร่างพระราชบัญญัติการดำเนินงานขององค์กรที่ไม่แสวงหารายได้หรือกำไรมาแบ่งปัน พ.ศ. พบว่า มีองค์กรเอกชน และภาคประชาสังคม ซึ่งเป็น มูลนิธิ สมาคม เครือข่าย สหภาพแรงงาน กองทุน สภาองค์กรชุมชน และกลุ่มต่าง ๆ จำนวนกว่า ๑,๗๐๐ รายชื่อ ได้ลงชื่อคัดค้านร่างกฎหมายดังกล่าว

/ปัจจุบัน ...

ปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้พิจารณารับจดแจ้งองค์กรเอกชน ด้านสิทธิมนุษยชนและสภาวิชาชีพ แล้ว จำนวน ๘๕ องค์กร ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดังนี้

○ องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน	๗๔	องค์กร
○ สภาวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุข	๘	สภาวิชาชีพ
○ สภาวิชาชีพสื่อมวลชน	๓	สภาวิชาชีพ

ข้อจำกัดขององค์กรเอกชนที่จดทะเบียนกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คือ ความเป็นนิติบุคคล ทำให้หลายองค์กรที่ร่วมงานกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่องไม่ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ อีกทั้ง องค์กรที่ได้รับการจดแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่างมีความมุ่งหวังว่าจะได้เข้าไปเป็นกรรมการสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่เมื่อมีการเปลี่ยนวิธีการสรรหา ทำให้องค์กรต่าง ๆ เหล่านั้นขาดความกระตือรือร้นที่จะร่วมงานกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ข้อจำกัดสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ อายุของหนังสือรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน มีอายุคราวละ ๕ ปี เท่านั้น และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๕ ปี หากต้องมีการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนอีกครั้ง องค์กรที่เคยได้รับการรับรองจะต้องยื่นเอกสารเพื่อให้มีการพิจารณาอีกครั้ง ปัจจุบันหนังสือรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนบางส่วนครบกำหนดแล้ว และบางส่วนใกล้ครบกำหนดเวลาการจดแจ้งแล้ว

ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้การประสานการทำงานกับองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นควรมีการปรับปรุงการรับรององค์กรเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานร่วมกันต่อไป

๓. หลักวิชาการ/แนวความคิด/ยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน

แนวคิด ทฤษฎี ที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาเพื่อปรับปรุงการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน มีดังนี้

- ๓.๑ แนวคิด ทฤษฎี และวิธีการดำเนินกิจกรรมขององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน
- ๓.๒ นโยบาย กฎหมาย ระเบียบ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
- ๓.๓ การเปรียบเทียบการดำเนินงานด้านเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรเอกชนจากหน่วยงานอื่น
- ๓.๔ แนวคิด ทฤษฎี และข้อเสนอแนะการทำงานด้านเครือข่ายอื่น ๆ

๔. บทวิเคราะห์/ข้อเสนอ

เมื่อพิจารณาข้อจำกัดและข้อเท็จจริงจากการดำเนินงานด้านเครือข่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดำเนินงานกับองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ผู้ขอรับการประเมินเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัด จึงมีข้อเสนอ ดังนี้

๔.๑ การปรับปรุงกฎหมาย

เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนปรากฏในมาตรา ๑๑ กรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย (๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน องค์กรละหนึ่งคน ... ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดแจ้ง การรับจดแจ้ง และการเลือกกันเองขององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนและสภาวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ องค์กรเอกชนที่ประสงค์จะขอให้สำนักงานรับจดแจ้ง ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นองค์กรเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งองค์กรที่เข้าข่ายการจัดตั้งตามกฎหมายไทย คือ การจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ องค์กรที่ยื่นคำขอรับจดแจ้งการเป็นองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนต่อสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คือ สมาคม หรือมูลนิธิ เท่านั้น ยังไม่มีองค์กรประเภทอื่นที่ยื่นคำขอรับการจดแจ้ง

นอกจากนี้ ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดแจ้ง การรับจดแจ้ง และการเลือกกันเองขององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนและสภาวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๑ มิได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ หรือสิทธิประโยชน์ขององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน นอกจากการสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เท่านั้น มิได้กำหนดให้มีบทบาทหน้าที่ หรือสิทธิประโยชน์อื่น ดังนั้น ควรมีการปรับปรุงระเบียบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนให้ชัดเจนว่า คือ องค์กรประเภทใด เมื่อได้รับการจดแจ้งแล้วมีพันธกิจบทบาทหน้าที่การทำงานกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างไร หรือได้รับสิทธิประโยชน์ใดบ้างจากการขอรับจดแจ้งเป็นองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน

๔.๒ การรับรององค์กรอื่น ๆ ที่มีไชนิตบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรมีการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนที่มีไชนิตบุคคล ควรมีการปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีความชัดเจนว่าการรับรององค์กรมีวัตถุประสงค์อย่างไร และสถานะขององค์กรที่ได้รับการรับรองจะเป็นเช่นไร สามารถดำเนินกิจกรรมใดร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้บ้าง การรับรอง

/องค์กรอื่น ๆ ...

องค์กรอื่น ๆ ที่ดำเนินงานร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น จะเป็นเสมือนการมีพันธะผูกพันระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและองค์กรเครือข่าย ซึ่งจะต้องร่วมกันดำเนินงานในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อไป

นอกจากการรับรององค์กรอื่น ๆ ที่มีได้เป็นนิติบุคคลแล้ว ยังสามารถดำเนินงานในรูปแบบอื่นได้อีก เช่น การจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานหรือสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น ปัจจุบันสำนักส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนรับผิดชอบการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ รวม ๕๐ สถาบัน และมีโครงการร่วมกันในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในระดับอุดมศึกษา และมีแผนที่จะขยายความร่วมมือไปยังสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นในอนาคต

๔.๓ การติดต่อประสานงานกับเครือข่ายอย่างต่อเนื่องและมีกิจกรรมร่วมกัน

บทเรียนจากการดำเนินงานด้านการประสานงานเครือข่าย พบว่าเครือข่ายที่ดำเนินงานร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะเป็นเครือข่ายรายประเด็น ทั้งประเด็นการเมือง สิ่งแวดล้อม เด็ก สตรี คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรมีการประสานการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลักดันการดำเนินงานในระดับนโยบาย และควรให้เครือข่ายต่าง ๆ เหล่านั้น สามารถทำงานร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเป็นสื่อกลางในการรณรงค์ หรือดำเนินงานร่วมกันในการผลักดันนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง และควรมีการกำหนดกิจกรรมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กับเครือข่ายต่าง ๆ ที่เป็นภาพรวมในการผลักดันนโยบายด้านสิทธิมนุษยชน โดยอาจต้องหาประเด็นร่วมที่เครือข่ายสามารถดำเนินงานร่วมกันได้ เช่น การจัดทำรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของภาคประชาสังคม โดยมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นตัวกลางในการผลักดัน หรือการติดตามรายงานการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศ (Universal Periodic Review: UPR) เป็นต้น ซึ่งหากมีกิจกรรมที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ก็จะทำให้เกิดการประสานการทำงานร่วมกับเครือข่ายทั้งที่เป็นนิติบุคคลหรือเครือข่ายในรูปแบบอื่น ๆ อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

๕. แผนงาน/ แนวทางการดำเนินงาน

การดำเนินงานเพื่อให้มีการปรับปรุงการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ที่ร่วมงานด้านสิทธิมนุษยชน กับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นั้น จำเป็นต้องมีการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานให้แล้วเสร็จ

ขั้นที่ ๑ การเตรียมการ : เป็นการสำรวจกฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนสำรวจความเห็นขององค์กรเอกชนหรือภาคประชาสังคมที่ร่วมงานกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่ามีปัญหา /อุปสรรค อันเกิดจากการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนหรือไม่

ขั้นที่ ๒ การดำเนินการ : วิเคราะห์ ปัญหาอันเกิดจากการใช้ระเบียบข้อบังคับที่มีอยู่ในปัจจุบัน และข้อเสนอแนะจากองค์กรเครือข่าย

ขั้นที่ ๓ จัดทำข้อเสนอที่เป็นรูปธรรมเพื่อปรับปรุงการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ดังนี้

- ๑) การรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนที่เป็นนิติบุคคล
- ๒) การรับรององค์กรเอกชนอื่น ๆ ที่มีได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
- ๓) การรับรององค์กรเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน ที่ดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชน

๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

หากได้ดำเนินการตามที่ได้มีการวางแผนไว้ ผู้ขอรับการประเมินคาดว่าข้อเสนอในการปรับปรุงการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน จะมีประโยชน์ ดังนี้

๖.๑ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะสามารถแก้ไข ปรับปรุง ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน

๖.๒ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะมีเครือข่ายองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนเพิ่มขึ้น และมีประเด็นในการปฏิบัติงานร่วมกับเครือข่ายองค์กรต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายเพิ่มขึ้น

๖.๓ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้แนวทางการปฏิบัติงานด้านเครือข่าย ซึ่งเป็นรูปธรรม ที่ชัดเจน และปฏิบัติได้จริง

๖.๔ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สามารถส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

๗. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ผู้ขอรับการประเมิน กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จในการปรับปรุงการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ไว้ดังนี้

๗.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จจากการดำเนินกิจกรรมในขั้นตอนที่ ๑ และขั้นตอนที่ ๒ คือ การรวบรวมปัญหาทั้งจากข้อกฎหมาย การปฏิบัติงาน และข้อคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง และการนำปัญหาดังกล่าวมาวิเคราะห์ และนำเสนอแนวทางแก้ไข

๗.๒ ตัวชี้วัดความสำเร็จจากการเสนอวิธีการในการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน และผู้ปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่เป็นรูปธรรม

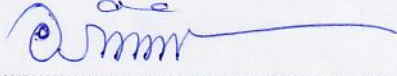
๘. เงื่อนไขความสำเร็จอื่น ๆ

ปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการปรับปรุงการรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ให้สำเร็จตามข้อเสนอ มีดังนี้

๘.๑ ผู้บริหารเห็นความสำคัญในการปรับปรุงแก้ไขระเบียบ กฎเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และผลักดันให้มีการแก้ไขปรับปรุง

๘.๒ ความร่วมมือจากองค์กรเอกชน และภาคีเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชนที่จะสะท้อนปัญหาอุปสรรค ในการปฏิบัติงานร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเสนอความเห็นในการแก้ไขปัญหา

๘.๓ การได้รับความร่วมมือ และการสนับสนุนจากบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในการให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ ผู้เสนอผลงาน
(นายอภิสิทธิ์ พันธุ์วิล)

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖